

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3923/2019
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мијаиловић Милан адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за пословне услуге „ББ“ доо из ..., кога заступа пуномоћник Владан Симеуновић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2983/19 од 02.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2983/19 од 02.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2983/19 од 02.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2983/19 од 02.09.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 696/2018 од 29.05.2019. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати месечне износе на име увећане зараде по основу прековременог рада и рада ноћу за период од 01.12.2014. године до 31.07.2016. године са затезном каматом ближе наведеном у изреци првостепене пресуде и да за тужиоца уплати доприносе Фонду ПИО који падају на терет запосленог, све у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде. Тужени је обавезан да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 69.738,00 динара са каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени из разлога што у предметном поступку није потребно уједначити судску праксу, нити размотрити правна питања од општег интереса, односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, јер је питање исплате накнаде за прековремени рад довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за прековремени рад поднета је 19.12.2017. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора од 40.469,17 динара не прелази 40.000 евра у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић